

sikkerhed for, at den pågældende endeligt meddeles gældssanering.

Det bemærkes i den forbindelse, at hvis skyldneren i strid med sit forslag til gældens sanering undlader at realisere aktiver, vil dette kunne medføre, at kendelsen ophæves efter konkurslovens § 229, stk. 1, nr. 2 (som ikke ændres).

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 4.2.2.

Til nr. 10 (§ 216, stk. 6 og 7)

Bestemmelsen bemyndiger justitsministeren til at fastsætte nærmere regler om fastsættelsen af de afdrag, som skyldneren skal betale i den periode, hvor skifteretten efter konkurslovens § 216, stk. 3, eventuelt har meddelt den pågældende henstand med betalingen af den del af gælden, der fortsat skal bestå, jf. *stk. 6*.

Justitsministeriet agter efter en vedtagelse af lovforslaget at udstede en bekendtgørelse om gældssanering, der bl.a. vil indeholde nærmere bestemmelser om fastsættelsen af skyldnerens budget og afdragsperioden. Bekendtgørelsen vil bygge på Konkursrådets udkast til en bekendtgørelse herom, jf. betænkningen side 533. Idet der i øvrigt navnlig henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 4.2.2.-4.4.2., kan der om bekendtgørelsens nærmere indhold bemærkes følgende:

Bekendtgørelsen forventes bl.a. at indeholde nærmere regler om fastsættelsen af skyldnerens budget (og dermed af det beløb, som skyldneren i givet fald skal betale til sine kreditorer), herunder nærmere regler om budgettets indtægts- og udgiftsposter.

Bekendtgørelsen forventes i den forbindelse også at indeholde regler om, i hvilket omfang *erstatningssummer*, herunder renteindtægter fra udbetalte erstatninger, og ydelser fra forsikringer skal inddrages i gældssaneringssagen som en indtægt i forbindelse med opgørelsen af skyldnerens budget. Ved vurderingen heraf vil der skulle lægges vægt på, hvad de forskellige summer skal kompensere. Må de pågældende beløb anses for kompensation for mistet fremtidig indtægt, skal de medtages som en indtægt for skyldneren. Må beløbene derimod anses for at være af personlig karakter og som kompensation for en ikke-økonomisk skade, skal de ikke medtages som en indtægt for skyldneren.

Dette vil indebære, at mén- og invaliditetsgodtgørelser og lignende, der er af personlig karakter, og som må antages at skulle kompensere for en ikke-økonomisk skade, ikke skal inddrages i gældssaneringssagen. Erstatninger for erhvervsevnetab mv., der skal

kompensere for mistet fremtidig indtægt, skal derimod inddrages i gældssaneringen, i det omfang erstatningen udgør kompensation for indtægt, der ville være oppebåret i afdragsperioden.

Med hensyn til, i hvilket omfang udbetalinger fra skyldnerens *pensionsordninger* i afdragsperioden skal medregnes som en indtægt for skyldneren ved opgørelsen af budgettet (og dermed det beløb, som skyldneren skal betale til sine kreditorer), forventes det i bekendtgørelsen fastsat, at en udbetaling fra en summaordning, dvs. en pensionsordning, der kommer til udbetaling med et engangsbeløb, i almindelighed vil skulle indregnes i skyldnerens budget med 10 procent for hvert år efter udbetalingen. Hermed ligestilles summaordninger og rateordninger, dvs. pensionsordninger, der kommer til udbetaling i årlige rater over mindst 10 år. Udbetalinger fra rateordninger i afdragsperioden skal indgå i gældssaneringssagen som enhver anden ordinær indtægt.

Behandlingen af den del af en summaordning, der skal indgå i gældssaneringssagen, vil mest hensigtsmæssigt kunne tilrettelægges således, at beløbet til kreditorerne betales på én gang. Kommer en summaordning eksempelvis til udbetaling i begyndelsen af det andet år af den periode, hvor skyldneren afdrager på gælden, vil normalt 40 procent (10 procent om året i 4 år) af det udbetalte beløb skulle indgå i gældssaneringssagen. Dette beløb bør normalt fordeles blandt fordringshaverne i umiddelbar forlængelse af udbetalingen af pensionsordningen til skyldneren.

Der henvises herom i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 4.2.2.

Med hensyn til budgettets *indtægtsposter* henvises mere generelt til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 4.3.2., idet bekendtgørelsen forventes udformet i overensstemmelse med disse synspunkter.

For så vidt angår *udgiftsposterne* i gældssaneringssagen, forventes bekendtgørelsen at indeholde regler om størrelsen på rådighedsbeløbet, ligesom det forventes reguleret, hvilke af skyldnerens forventede faste udgifter i afdragsperioden der kan medtages som særskilte poster på budgettet. Der henvises herom generelt til det, der er anført i lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 4.3.2.-4.4.2., idet bekendtgørelsen forventes udformet i overensstemmelse hermed. Herudover kan navnlig bemærkes følgende:

Det er som udgangspunkt alene udgiftsposter, der indgår i en typisk husstands budget, og hvis størrelse varierer af grunde, der ikke kan tilregnes skyldneren, der vil kunne medtages særskilt i budgettet. Herudover vil der fortsat kunne medtages udgifter, der er